

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5Csp/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619200215
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3619200215.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: Y. Ž., B..XX.XX.XXXX, X. U. XX, XXX XX W. B. P., O. Č. X. J. XXXX/X, XXX XX L., o zaplatenie sumy 2910,30 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 2910, 30 eur, úrok 102, 18 eur, úroky z omeškania 1, 15 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 2910, 30 eur od 18. 01. 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 102, 18 eur od 18. 01. 2019 do zaplatenia, nezaplatené poplatky za poistenie 2,30 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd vo zvyšku žalobu zamietá.

Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia istiny 2910,30 eur, nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 2,30 eur, úroku 102,18 eur / z neuhradených splátok do predčasného zosplatnenia úveru/, úrokov z omeškania 1,15 eur / z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru./ úroku 10,90% ročne z nezaplatennej istiny vo výške 2910,30 eur od 18.01.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 2910,30 eur a nezaplatených úrokov 102,18 eur od 18.01.2019 do zaplatenia, trov konania na tom základe, že dňa 30.05.2018 uzatvoril žalobca so žalovaným úverovú zmluvu č.XXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3000 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po 47,03 a celý úver s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 15.06.2026. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti tým, že úver riadne nesplácal podľa zmluvy, a preto žalobca úver zosplatnil k 17.01.2019 vyzvaný, žalovaný dlžnú sumu nezaplatil. Pokiaľ ide o zmluvné úroky po zosplatnení úveru do zaplatenia žalobca poukazuje na rozsudky iných krajských súdov, najmä na rozsudky Krajského súdu v Žiline č.k. 11 Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici 43Co/23/2017-92 zo dňa 29.11.2017.

2.Súd konal v neprítomnosti žalobcu podľa 180 CSP, ktorý mal doručenie predvolania riadne vykázané, žalobca svoju neprítomnosť riadne ospravedlnil.

3.Súd vykonal dokazovanie, výsluchom žalovaného, oboznámením sa s obsahom zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2018č.I.5-6 spisu, žiadosti žalovaného o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 30.05.2018, č.I.7,všeobecných obchodných podmienok č.I.8-19 spisu, obchodných

podmienok pre občanov č.l.20-27spisu, sadzobníka poplatkov č.l.28-31 spisu, výzvy žalovaného na splácanie úveru zo dňa 14.11.2018 č.l.32 spisu, výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 17.01.2019 č.l.34 spisu, vyjadrenia žalovaného zo dňa 05.08.2019č.l.62 spisu a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

4. Zo zmluvy o úvere č.XXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2018 č.l.5-6spisu vyplýva, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 3000 eur ako úver bezúčelový pri fixnej úrokovej sadzbe 10,90% ročne, s poplatkom za poskytnutie úveru 150 eur, poplatkom za poistenie úveru 1,15 eur mesačne, pri počte splátok 96 splatných k 15 deň v kalendárnom mesiaci ,pri výške anuitnej splátky 47,03 eur mesačne, s termínom splatnosti l. anuitnej splátky 15.06.2018, pri 48- ich splátkach pri konečnej splatnosti úveru 15.06.2026, splatnej k 15. dňu v kalendárnom mesiaci pri výške RPMN 13,34%, pri priemernej RPMN 11,90% pri celkovej výške úveru 4664,88 eur, ktorú musí dlžník zaplatiť, pričom súčasťou zmluvy sú aj všeobecné obchodné podmienky žalobcu.

5.Žalovaný podmienky vyplývajúce zo zmluvy o úvere riadne neplnil, neplatil dohodnuté splátky riadne a včas, preto bol vyzvaný na zaplatenie omeškaných splátok výzvou zo dňa 14.11.2018 vo výške 73,03 eur najneskôr do 19.11.2018, ktorý dlh žalovaný nezaplatil, preto, žalobca vyzval žalovaného predčasné splatenie úveru výzvou zo dňa 17.01.2019 č.l.34 spisu, aby zaplatil na účet žalobcu celkom sumu 3075,93 eur s príslušenstvom. Žalovaný nič z dlhu po podaní žaloby nezaplatil.

6. Žalovaný na pojednávaní súdu uviedol, že celý nárok žalobcu uznáva čo dôvodu a výšky okrem úroku 10,90% ročne od 18.01.2019 do zaplatenia a argumentoval tým, že ide o spotrebiteľský úver, žiadal povoliť splátky vo výške 70 eur mesačne z dôvodu, že mu to finančne nevychádza, je si vedomý svojho záväzku voči žalobcovi, zmluvu so žalobcom riadne uzavrel, úver mu bol vyplatený, ktorý riadne nesplácal, lebo mal finančné problémy. Žalobca k možnosti splácať úver v splátkach vyjadril emailom tak, že so splátkami nesúhlasí.

7.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8.Podľa § 1 ods. I zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

9. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

10.Podľa §52 ods. I Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11.Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12.Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. I, ods.2, ods.3, ods.4 písm. a/, k/ , ods.5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky

individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré
a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ods.2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa ods.3 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl.5 v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v čl.7 ods.2.

15. Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

16. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že účastníci konania uzavreli zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2018 na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 3000 eur, jednalo sa o bezúčelový úver pri fixnej úrokovej sadzbe 10,90% ročne, s poplatkom za poskytnutie úveru 150 eur, poplatkom za poistenie úveru 1,15 eur mesačne, pri počte splátok 96 splatných 15.deň v kalendárnom mesiaci, pri výške anuitnej splátky 47,03 eur mesačne, s termínom splatnosti I. anuitnej splátky 15.06.2018, pri 96- ich splátkach pri konečnej splatnosti úveru 15.06.2026, splatnej k 15. dňu v kalendárnom mesiaci pri výške RPMN 13,34%, pri priemernej RPMN 11,90% pri celkovej výške úveru 4664,88 eur, ktorú musí dlžník zaplatiť, pričom súčasťou zmluvy sú aj všeobecné obchodné podmienky žalobcu. Po márnej výzve žalobcu zaslanej žalovanému listom zo dňa 14.11.2018 na zaplatenie omeškaných splátok žalobcu pristúpil k zosplateniu záväzku zo dňa 17.01.2019 z dôvodu, že žalovaný na úver nič nezaplatil. Ku dňu zosplatenia pohľadávka žalobcu pozostáva istiny 2910,30 eur, nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 2,30 eur, úroku 102,18 eur / z neuhradených splátok do predčasného zosplatenia úveru/, úrokov z omeškania 1,15 eur / z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru, úroku 10,90% ročne z nezaplatennej istiny vo výške 2910,30 eur od 18.01.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 2910,30 eur a nezaplatených úrokov 102,18 eur od 18.01.2019 do zaplatenia. Poplatky za upomienky v sume 60 eur si žalobca neuplatňuje. Poukázal na ustanovenie § 369 v spojení s § 502 Obchodného zákonníka a domáhal sa aj úroku z úveru vo výške 10,90% ročne z istiny 2910,30 eur aj úroku z omeškania vo výške 5% ročne z úrokov z istiny úveru a úrokov z úveru 102,18 eur od 18.01.2019 do zaplatenia aj po jeho zosplatení do zaplatenia.

17. Súd po posúdení obsahu spotrebiteľskej zmluvy dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti vyplývajúce z § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z. z. o

spotrebiteľskom úvere v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy. Žalovaný na pojednávaní súdu celý nárok žalobcu uznal, tento nebol vôbec sporný okrem úroku z úveru po jeho zosplatnení a argumentoval tým, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah, preto tento úrok z úveru neuznáva.

18. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2018 sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Okresný súd poukazuje na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov podľa ktorého zmluvné podmienky založené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie ods.1v súlade so Smernicou vyjadruje kogentnosť úpravy a nestotožňuje sa s tým, že ochrana spotrebiteľa v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy až s účinnosťou od 01.01.2008 v súvislosti s novelou Občianskeho zákonníka č. 563/2007Z.z.. Aj na predchodcu navrhovateľa dopadalo ust. § 879f ods.3,4 Občianskeho zákonníka a všetci dodávatelia mali trojmesačnú lehotu na zosúladienie zmluvných podmienok s § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka. Podľa judikatúry súdneho dvora, podľa ktorej je spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy v nevýhodnejšom postavení tak z dôvodu sťaženej vyjednávacej pozície ako aj z dôvodu informovanosti / C-240/98 až C-244/98 Océano grupo editoriale, C. Mostara Claro, C-76/10 POHOTOVOSTĚ a iné/. Niet dôvodu nechrániť dobromyseľnosť spotrebiteľov vychádzajúcu z dôvery k objektívne občianske právo a prehnane chrániť spotrebiteľa, ktorý sám zmluvu koncipoval, a odsúval uplatnenie práva na súde. Predmetná vec sa týka práva európskej únie - smernice Rady 93/13EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je náročné na dodávateľov a významne chráni práva spotrebiteľa. Faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri vzájomnej kontraktácii je zjavná a viaceré rozhodnutia súdneho dvora na ne poukazujú/ napr. rozsudok C-168/05 Mostara Claro, bod 25,26,27/.Vzhľadom na súladnosť ust. § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka s právom Európskej únie, ktoré umožňuje členským štátom prijať na ochranu spotrebiteľov aj prísnejšie ustanovenia, než odporúča smernica Rady 93/13EHS č.18 smernice. Ak Dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka resp. ich nedá do súladu s § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka v zmysle § 879f ods.3, 4 Občianskeho zákonníka sa tak dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. O takýto rozpor ide podľa názoru súdu aj vtedy , ak by sa postavenie spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy použitím inštitútu práva podľa Obchodného zákonníka s odkazom na § 261 ods.3 Obchodného zákonníka zhoršilo napriek tomu, že Občiansky zákonník upravuje pre spotrebiteľa rovnaký inštitút priaznivejšie. Podľa názoru ústavného súdu II ÚS 4/94, II ÚS3/97 právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom, teda všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Je náležité a plne v súlade s princípmi o ochrane spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo rozsudok NS SR vo veci 5MCdo 20/09, rozsudok OS Banská Bystrica vo veci 61Cb 221/09. S účinnosťou zákona č. 150/2004 Z. z. účinného od 01.04.2004 došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva. Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly oproti zneniu Občianskeho zákonníka sa dostali oproti zneniu Občianskeho zákonníka do rozporu s ustanovením § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka" spotrebiteľovi sa nesmie zhoršiť jeho postavenie". Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský vzťah vrátane premičania takéto zhoršenie postavenie spotrebiteľa predstavuje, keď za spotrebiteľskú zmluvu sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom / predtým § 23 a zákona č. 634/1992 Z. z. ktorý za spotrebiteľskú zmluvu označil explicitne aj zmluvu podľa Obchodného zákonníka/.." za spotrebiteľskú zmluvu sa považuje zmluva podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka. Dualistický systém v súkromnom práve na Slovensku je určitou anomáliou, pričom o rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka ide aj vtedy, ak by sa postavenie spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy použitím inštitútu Obchodného zákonníka zhoršilo napriek tomu, že Občiansky zákonník upravuje rovnaký právny inštitút priaznivejšie, preto súd posúdil právny vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení občianskeho práva.

19. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobcu je podaný dôvodne v časti o zaplatenie sumy 2910,30 eur /istina/, poplatkov za poistenie v sume 2,30 eur, úroku z úveru do zosplatnenia vo výške 102,18 eur, úroku z omeškania 1,15 eur z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 2910,30 eur a nezaplatených úrokov 102,18 eur od 18.01.2019 do zaplatenia, v tejto časti bol nárok žalobcu úplne nesporný a žalovaný ho na pojednávaní súdu uznal.

20. Žalovaný neuznal na pojednávaní súdu platenie úroku z úveru aj po zosplatnení úveru a argumentoval tým, že ide o spotrebiteľský právny vzťah. Súd skúmal túto námietku žalovaného vznesenú na pojednávaní súdu a žalobu v časti úroku z úveru vo výške 10,90 % ročne z istiny 2910,30eur eur od 18.01.2019 t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru/ do zaplatenia zamietol s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012, lebo podľa ustálenej súdnej praxe -uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 143/1998 vyplýva, že dohodnuté úroky patria len do splatnosti dlhu a od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver Ústavného súdu je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania. V danom prípade navrhovateľ úver predčasne zosplatnil k 17.01.2019. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa navrhovateľ odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti

dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. a subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, preto zmluvné dojednanie uvedené v článku 1 Obchodných podmienok žalobcu, podľa ktorého zmluvne dohodnuté úroky musí klient platiť do splatenia úveru, toto ustanovenie zmluvy je neplatné v rozpore s § 53 ods.4 písm. k/ Občianskeho zákonníka na škodu spotrebiteľa a je nekalou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná, lebo ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úverov a pri dualite práva súd posúdil nárok pre spotrebiteľa priaznivejšie a to podľa ustanovení občianskeho práva. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že tieto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie po predčasne vyvolanej dobe splatnosti a zneisťuje sankčný mechanizmus z úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods.2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. / rozsudok OS Prievidza 4C/154/2013 z 22.01.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne 6Co 587/2015 z 28.09.2015/ ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.06.2015 sp. zn. 6Co/190/2014 podľa ktorého nie je možné priznať úroky z úveru po jeho zosplatnení, ale len úroky z omeškania. Súd vychádzal aj z komentára k Občianskemu zákonníku, kde sa uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe dohodnuté úroky z poskytovania peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti dlhu je dlžník v omeškaní a musí platiť úrok z omeškania. Nie je pritom rozhodujúce či splatnosť pohľadávky nastane v dohodnutej dobe, alebo veriteľ využije právo požadovať celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky na základe dohody podľa § 565 OZ. Po splatnosti dlhu možno požadovať len úroky z omeškania. Sankciou za omeškanie dlžníka, motiváciou čo najskôr pohľadávku zaplatiť, ale aj kompenzáciou veriteľa za nemožnosť používať istinu, sú od okamihu, ako sa dlžník dostane do omeškania, úroky z omeškania./PAGÁČ.L. Komentár k § 658 ods.1 Občianskeho zákonníka. In: Števek. M. a kol." Občiansky zákonník I.,II. Komentár. C.H. Beck,2015/. Pokiaľ by nešlo o spotrebiteľský vzťah možno použiť úpravu ustanovenú § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá upravuje úrok z úveru odlišne.

21. Súd sa zaoberal aj žiadosťou žalovaného o povolenie splácať dlh v splátkach a dospel k záveru, že žalovaným navrhnutá výška splátky 70 eur mesačne je neprimerane nízka vzhľadom k výške dlžnej sumy, úrokov z úveru do zosplatnenia, úrokov z omeškania a poisťného uplatnenej v tomto konaní. Ďalej súd dospel k záveru, že žalovaný je riadne zamestnaný s príjmom 509 eur, má zamestnanú aj manželku a sestra žalovaného bývajúca v spoločnej domácnosti poberá invalidný dôchodok 360 eur, teda ide o tri osoby s príjmom, aj keď majú náklady na bývanie značne vysoké tieto však neboli žalovaným riadne zdokladované, boli len žalovaným deklarované je aj podľa názoru súdu výška splátky nízka, nezodpovedajúca výške dlžného nároku, pričom žalovaný s vyššou splátkou ako 70 eur mesačne nesúhlasil, tiež žalobca s výškou splátky navrhutej žalovaným nesúhlasil, preto súd žalovanému možnosť splácať dlh v splátkach nepovolil, lebo bez úrokov z omeškania by bola splatnosť dlhu 43 mesiacov čo je neprimerane dlhá doba na splatenie výšky dlžnej sumy, pričom do zosplatnenia úveru mal žalovaný možnosť splácať úver v mesačných splátkach po 47,03 eur, ale túto možnosť už zosplatnením úveru stratil, čo si sám zavinil tým, že úver riadne a včas podľa zmluvy nesplácal.

22. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255ods.1 CSP tak, že žalobca bol v spore plne úspešný, keďže úspech žalobcu v konaní závisí od istiny v ktorej bol žalobca plne úspešný, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%. O trovách konania rozhodne po právoplatnosti konania vo veci samej vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.